

Ján Adamus

Sviatok Svätej rodiny – rok B

Keď uplynuli podľa Mojžišovho zákona dni ich očisťovania, priniesli ho do Jeruzalema, aby ho predstavili Pánovi, ako je napísané v Pánovom zákone: „Všetko mužského rodu, čo otvára lono matky, bude zasvätené Pánovi,“ a aby obetovali, ako káže Pánov zákon, pár hrdličiek alebo dva holúbky. V Jeruzaleme žil vtedy muž menom Simeon, človek spravodlivý a nábožný, ktorý očakával potechu Izraela, a Duch Svätý bol na ňom. Jemu Duch Svätý vyjavil, že neumrie, kým neuvidí Pánovho Mesiáša. Z vnuknutia Ducha prišiel do chrámu. A keď rodičia prinášali dieťa Ježiša, aby splnili, čo o ňom predpisoval zákon, vzal ho aj on do svojho náručia a velebil Boha slovami: „Teraz prepustiš, Pane, svojho služobníka v pokoji podľa svojho slova, lebo moje oči uvideli tvoju spásu, ktorú si pripravil pred tvárou všetkých národov: svetlo na osvietenie pohanov a slávu Izraela, tvojho ľudu.“

Lk 2, 22- 40

Myšlienky k homílii farára Jána Adamusa

Vianočná radosť vrcholí pohľadom na symbol Vianoc – jasličky. Vidíme tam spolu Svätú rodinu – Ježiša, Máriu a Jozefa. Keď hovoríme, že rodina je základnou bunkou spoločnosti, tak v prvom rade to platí o tejto rodine.

Opravdivou radosťou každej rodiny je narodený Ježiš. On vnáša svojim radostným posolstvom pre každú rodinu základnú pravdu jej vnútorného života. Aká je to pravda? Je vyjadrená slovami Písma, ktoré sme práve počuli: Chlapec rástol a mocnel, plný múdrosti, a Božia milosť bola na ňom.

Sväté písmo nás často vyzýva, aby sme boli rozumní a múdri, a aby sme všetko konali pod vplyvom Božej milosti. Ak sa o to snažíme, náš život smeruje k Bohu, ak nie, tak sa od neho odkláňa. Človek, ktorý neuvažuje, podobá sa tráve, ktorú vietor nakláňa kam chce a jeho život je podriadený chůtkam, ktoré ho ovládajú a robia s ním, čo chcú. Rozumný človek však už vopred pozná svoj cieľ a svoje konanie nasmeruje k tomu, aby ho dosiahol. Preto máme svoj čas na tejto zemi využiť na to, aby sme splnili požiadavky k dosiahnutiu cieľa, ktorým je nebeské kráľovstvo. Každý z nás však k cieľu smeruje svojou cestou či už v stave slobodnom, zasvätenom Bohu alebo v manželstve. Každá z týchto ciest má svoje problémy a ťažkosti, ale s Božou pomocou jej absolvovanie je možné, hoci nie vždy radostné. Výsledok tohto putovania však stojí za to. Krásne to vyjadril apoštol Pavol: Ani oko nevidelo, ani ucho nepočulo, ani do ľudského srdca nevystúpilo, čo Boh pripravil tým, ktorí ho milujú.

Jednu z týchto ciest ukazuje Svätá rodina a volá sa: Život vo vzájomnej láske, jednote a porozumení. Je to cesta, ktorá už v tomto živote nás privádza k spojeniu s Bohom a vyvrcholí vo večnej odmene, vo vlastní Boha.

Lenže v živote sa stretávame aj s pravým opakom. Sú rodiny, ktoré žijú bez Boha, bez rešpektovania základných ľudských práv, slobody a vôbec všetkého, čo rodina by mala spĺňať.

Pozrite, akú skúsenosť s týmto vážnym problémom mala Angela z Veľkej Británie. Hovorí: Pred tromi rokmi sa naše manželstvo dostalo do ťažkostí. Všetci nás poznali ako šťastný manželský pár. Takto sme sa javili na verejnosti. Ale v súkromí sme nedokázali spolu komunikovať. Problémom nebol ani v alkohole, ani v nedostatku peňazí. Nemali sme sa jednoducho o čom rozprávať. Veľmi ma to trápilo. Často som tento problém spomínala manželovi. Ale on reagoval stále rovnako: Nechaj ma na pokoji. Stále to isté. Si ako pokazený gramofón. Rozprávala som sa o tomto probléme s priateľkou, ktorá mi poradila: Skús ho milovať vždy ako prvá a nič za to nečakaj. Ja som jej oponovala: Ale to sa predsa takto nedá. Aj on musí chcieť. Priateľka povedala: Ani to neskúsiš? Skúsila som. Hneď budúce ráno som sa pevne rozhodla, že náš problém už pred manželom nikdy nespomeniem a zároveň som uvažovala, kde a ako môžem náš vzťah doplniť láskou. Začala som u jedla. Predtým som varila bez toho, aby som sa ho spýtala, na čo má chuť. Teraz som sa ho pýtala a podľa možností som sa snažila uvariť želané jedlo. Reagovala som na každú manželovu pripomienku. Pokúšala som sa vžiť do jeho pracovných problémov, hoci ma veľmi nezaujímali. Fungovalo to! Naše manželstvo sa neuzdravilo cez noc. Ale časom sme mali stále viac a viac tém na rozhovor. Náš spoločný život sa stal krajším. Dokonca je teraz krajší, než bol v prvých týždňoch nášho manželstva.

Cítite, ako vzájomná, darujúca sa láska, môže vyriešiť ne jeden problém rodiny? Využime toto východisko z krízy manželstva aj rodín, ktoré nám ponúka naplnenie Kristovho prikázania. Uzdravíme tým ohniská chorôb rodiny, ktoré nám najviac znepríjemňujú život a zároveň sa staneme príkladom pre tých, ktorí to od nás, kresťanov, právom očakávajú.

Nech aj v našich rodinách platí posledná veta dnešného evanjelia: Chlapec rástol a mocnel, plný múdrosti, a Božia milosť bola na ňom. Miesto slova chlapec si každý môže dosadiť svoje vlastné meno a usilovať sa o to, aby z jeho strany vždy bola snaha o pokoj a pohodu v rodine.

Z lona Otca Syn zrodený, prv, než povstal celý svet, Alfa i Omega zvaný, večný zdroj a cieľ i stred všetkého, čo je, čo bolo, i budúcich, ďalších liet.

Kriste, odlesk Otca, Panna, Božia Matka, Jozef, strážca oboch, zábezpeka sladká.

Váš dom usmieva sa kvetmi všetkých čností; a pre nás je zasa žriedlom nábožnosti.

Anjeli tu žasnú, vidiac večné Slovo, ako svojim sluhom slúži pphotovo.

Ako hlava domu slúži skromne ženích; aj Mária slúži, žije obom, pre nich.

Nad paláce skvie sa váš dom plný krásy, lebo odtiaľ ľudstvu vzišlo slnko spásy.

Mária i Jozef, proste Pána, Krista, nech aj v našich domoch vládne radosť čistá.

Chvála tebe, Kriste, že nám dávaš nádej skrz rodičov vzácných dôjsť do vlasti blahej. Amen.

Svätej rodiny, Rch.

Slová otcov púšte

ŽIVOT PUSTOVNÍKOV BOL ŤAŽKÝ. NAVYŠE V TICHU A V SAMOTE PREŽÍVALI SVOJ NAJŤAŽŠÍ DUCHOVNÝ ZÁPAS. SKÚSENOŠŤ TICHU, SAMOTY, MODLITBY, PÔSTU A DUCHOVNÉHO ZÁPASU VIEDLA K VYŠŠIEMU POZNANIU A K MÚDROSTI. AJ PRETO NÁM MÚDROŠŤ Z TÝCHTO PRÍBEHOV A VÝROKOV ZAZNIE AŽ POTOM, KEĎ ICH NEBUDEME LEN POVRCHNE ČITAŤ, ALE KEĎ SA DO NICH VHĽBIME A NECHÁME VYVIERAŤ A PÔSOBIŤ ICH VNÚTORNÚ HLĽBKU A MÚDROŠŤ.

V púšti žil istý stavec, ktorý sa po dlhé roky mnoho namáhal v zdržanlivosti a v každom duchovnom úsilí. I prišli k nemu istí bratia, obdivovali jeho vytrvalosť a povedali mu: „Otče, akože vydržiš na tomto hroznom a divnom mieste?“ On im odvetil: „Všetka námaha celého času, čo tu trávim, nevyrovná sa jedinej hodine večných pekelných múk. Musíme pracovať za krátky čas tohto života a krotiť vášne svojho tela, aby sme našli trvalý odpočinok v onom budúcom a večnom živote, ktorý nikdy neprestane.“

Svätí otcovia nám hovorili o istom bratovi, ako ho svojho času pokúšali diabli tak, že hneď v prvú hodinu dňa cítil taký hlad a únavu tela, že skoro nemohol vydržať. Predsa si však povedal vo svojom srdci: „Čo aký som hladný, musím počkať do tretej hodiny, a potom sa najem.“ A keď prišla tretia hodina, zasa si pomyslel: „Aj teraz sa musím nasilu zdržať až po šiestu hodinu.“ A keď prišla šiesta hodina, ponoril chlieb do vody so slovami: „Kým bude chlieb vo vode, musím počkať do deviatej hodiny.“ A keď potom prišla deviatu hodinu, pomodlil sa podľa zvyku všetky svoje modlitby i žalmy podľa predpisu a vzal chlieb, aby si zajedol. Takto sa teda po viac dní umŕtvoval. Ktoréhosi dňa sa podobne postil od prvej až po deviatu hodinu; a keď si o deviatej hodine sadol, aby požil jedlo, videl z košíčka (kde bol uložený chlieb, totiž osúchy) vystúpiť veľký dym, ktorý sa vyvalil von cez okno chyže. A tak od toho dňa necítil hlad ani únavu tela, lež jeho srdce sa natoľko posilnilo vo viere a zdržanlivosti, že ani po dvoch dňoch ho netešilo jesť. Takto teda vďaka Božej milosti, ktorá mu pomáhala v jeho boji, a vďaka svojej trpezlivosti skrotil brat chůtky žalúdka, to jest vášeň obžerstva a žiadostivosti.

Metod Lucký OFM „Slová otcov púšte“

Šťastný nový rok.

Buď vždy šťastný. Nech vás všetkých zachová
Všemohúci. Problémy nech neprídu do vášho domu.
Požehnaj ťa múdrosť, trpezlivosť.
Nedržte zlo vo svojom srdci.
Zo srdca vám to prajeme!

Pán Boh zaplať všetkým tým, ktorí vďaka svojej štedrosti
umožnili čítať Vištucké listy počas celého roku 2023!

Bohorodičky Panny Márie:

V pondelok 1.1. slávime slávnosť Bohorodičky Panny Márie. Je to prikázaný sviatok.

Sv. omše budú ako v nedeľu.

Pri vzývaní Ducha Svätého môžeme v tento deň získať úplné odpustky.

Zjavenie Pána:

V sobotu 6.1. slávime Zjavenie Pána. Je to prikázaný sviatok.

Sv. omše budú ako v nedeľu.

V piatok 5.1. večerná sv. omša je už z nadchádzajúcej slávnosti.

Požehnanie domov:

V období sviatku Zjavenia Pána je zvykom požehnávať príbytky.

Kto si chce dať požehnať príbytok, môže sa u mňa prihlásiť v sákrstii kostola.

Upratovanie kostola:

Ďakujem predchádzajúcej skupine za upratovanie kostola.

Prosím o upratovanie ďalšiu skupinu - čísla domov 176 – 202.

Sväté omše po Vianočnom období- (B)

1.I. pondelok

08:00 Za Božie požehnanie pre sestru

11:00 Za farníkov

2.I. utorok

17:00 Na úmysel o. arcibiskupa

3.I. streda

17:00 Svätá omša v Štefanovej

4.I. štvrtok

17:00 Na úmysel

5.I. piatok

17:00 Za † Karola a Jozefínu Ritterových

6.I. sobota

08:00 Za Božie požehnanie pre Annu

11:00 Za farníkov

7.I. 2. nedeľa po Narodení Pána -Krst Pána

08:00 Za Božie požehnanie pre rodiny

11:00 Za farníkov

Liturgický kalendár

1.I. pondelok Oktáva Narodenie Pána

Bohorodičky Panny Márie, slávnosť, prikázaný sviatok

2.I. utorok sv. Bazila Veľkého a Gregora Naziánskeho, biskupov a učiteľov Cirkvi **Sp**

3.I. streda Najsvätejšieho mena Ježiš **Sp**

4.I. štvrtok Sv. Angela z Foligna

5.I. piatok Sv. Telesfor, pápež

6.I. sobota Zjavenie Pána, slávnosť **Sp (Prikázaný sviatok)**

„SVĚTÉ PÍSMO NEPRIKAZUJÚ NIČ OKREM LÁSKY.“

svätý Augustín

No morálka je len malá časť pravdy v Biblii. Možno práve preto dominuje v našom podvedomí jej mravná stránka, lebo málo poznáme Starý zákon, ktorý je pre nás menej esenciálny ako ten Nový. Na čo najčastejšie pri čítaní Biblie zabúdame je, že jej prvým a základným poslaním je živiť našu vieru, tešiť nás, posilňovať, a to spoznávaním dobroty nášho dobrého Boha. Lebo jej vieroučný, čiže dogmatický význam je vrchovato doplnený animujúcou, povzbudivou súčasťou. To znamená, že Biblia kresťana nielen učí, ale predovšetkým ho živí a teší. Robí ho múdrou nielen po stránke rozumovej, ale - čo je oveľa viac - vedie ho k múdreému, plnohodnotnému životu po všetkých stránkach. Nie, neučí nás vyhnuť sa každej bolesti, ale niešť ju tak, aby nás nepohltila. Zmysluplne.

Často zabúdame aj na to, že Sväté písmo nie je len základným prameňom teológie, čiže náuky o Bohu, ale aj kresťanskej antropológie, čiže náuky o človeku. Veď nám rozpráva aj o nás samých. A to nie teoreticky, nejakými abstraktnými prednáškami. Ale z Božej perspektívy, pod vedením Svätého Ducha. To, čo súčasní sociológovia, psychológovia či pedagógovia prácne odhaľujú, o tom Biblia rozpráva už oddávna. Prináša totiž nielen skúsenosť človeka s Bohom, ale aj skúsenosť človeka s jeho bratmi a sestrami a so sebou samým, a to z Božej perspektívy. Preto Biblia je a zostane prameňom autentického sebazpoznania.

No Biblia má ešte jeden staronový, pre dnešok veľmi povzbudivý charakter - terapeutický. Už svätý Bazil označoval Písmo za lekára s liekmi na každú chorobu, otvorenú pre všetkých. Fakticky, Biblia nám nielenže pomáha poznať seba, ale učí nás seba aj prijímať. A nie raz, ale každý deň odznova. Nielen svoje pozitívne stránky, ale aj tie negatívne a do hĺbky, ba aj hriech, ktorý nahlodáva naše kosti. Aj preto je vynikajúcou, ba najlepšou knihou nielen pre celistvé osobné formovanie sa či formáciu spoločností, ale aj pre zdravie tela i duše. Čiže evidentne jej patrí budúcnosť!

Písmo a Eucharistia

Keby sme sa niekoho v takej jednoduchosti spýtali, čo je pre neho dôležitejšie: Písmo alebo Eucharistia, väčšina z nás asi odpovie, že Eucharistia. Je jasné, že obe najdôležitejšie skutočnosti našej viery netreba dávať do protikladu a na našu otázku ani netreba hľadať odpoveď.

Predseda však by nebolo správne dávať Písmo popri Eucharistii bokom. Pripomeňme si, že v niektorých modernejších chrámoch sa oltár Božieho slova nachádza v rovnakých výklenkoch, ako je uložená Eucharistia. Ba dokonca v súkromných kaplnkách niektorých moderných hnutí sa Eucharistia a Písmo veľavýznamne ukladajú do toho istého bohostánku. Alebo ako hovorí pápež František: „Dobre si to zapamätajte! Ak si zarmútený, vezmi si Božie slovo! Ak si na dne, chop sa Božieho slova, choď na nedeľnú svätú omšu a prístup k prijímaniu, aby si mal účasť na Ježišovom tajomstve! Božie slovo a Eucharistia nás naplňujú radosťou.“

A skutočne, naša viera v Eucharistiu je postavená na Svätom písme a vychádza priamo z neho. Práve z Písma vďaka Tradícii vieme, prečo a ako Ježiš ustanovil Oltárnu sviatosť. A bez neho, jeho prijatia a chápania sa pre nás Eucharistia môže sťať iba zbožným zvykom, ktorého významu postupne prestaneme rozumieť. Aj preto by sme nemali Sväté písmo strčiť do police medzi ostatné knihy, či mať ho kdesi nedbalo pohodené. Najmä preto nie, lebo v domácnostiach nemôžeme mať Eucharistiu, a táto svätá kniha nám zastupuje teda aj ju. Je pre nás ako domáca kaplnka alebo aspoň ako dvere do nej ak ju,

pravda, otvoríme. Písmo samotné je pre nás bohostánkom Božieho slova, ktorý môžeme mať dokonca vždy so sebou.

Dagmar Králová „Skús to s Bibliou“

Zvíťazil Ježiš naozaj ?

Prečo je Ježiš Kristus málo zobrazovaný ako zmŕtvychvstalý? Víťaz či Kráľ? V domácnostiach máme Ježiša na kríži, na krku nosíme retiazky Ukrižovaného, v chrámoch je všade kríž. Prečo sa prejavuje väčšia úcta a ukrižovanému Kristovi ako Kristovi zmŕtvychvstalému?

Je pravda, že všade okolo nás máme kríže - doma, v kostole, za dedinami i v mestách, na krku. Veľmi peknú odpoveď môžeme nájsť v katechizme, v bode 425: „V srdci katechézy nachádzame predovšetkým osobu, totiž osobu Ježiša Krista, Otcovho jednorodného Syna, ktorý za nás trpel a umrel a teraz ako zmŕtvychvstalý žije navždy s nami.“ My nemôžeme od seba oddeľovať ukrižovanie a zmŕtvychvstanie. Ide o celok víťazstva a tak na Ježiša i pozeráme. Symbol kríža má byť prejavom vďačnosti za to, čo pre nás Ježiš urobil. Na kríži bolo zavŕšené jeho vykupiteľské dielo. Zároveň nás to má pohýnať k vďačnosti za to, že Boh Otec poslal svojho Syna a Ježiš, prišiel na túto zem, aby za nás zomrel. Iste ste počuli vtip o nie veľmi poslušnom synovi, ktorý prišiel na cirkevnú školu a po pár dňoch za začal inak správať. Poctivo si robil všetky domáce úlohy, samostatne si balil pomôcky do školy a rodičia boli nadšení a vďační za cirkevnú školu. Pýtali sa syna, či mu je v novej škole dobre a čo ho privedlo k tomu, aby sa viac snažil. Syn hovorí rodičom: „Pridem do školy a na chodbe visí ukrižovaný chlap. V triede aj v kaplnke to isté, samí ukrižovaní. Tam sa s nami nepárajú.“ Chlapec sa pravdepodobne zľakol, možno tomu nerozumel. My však vieme, čo je kríž a čo zobrazuje.

Presahuje zmŕtvychvstanie do osobného života človeka?

Raz som sa zúčastnil akcie v Liptovskom Hrádku, kde jeden muž vpravil veľmi silné svedectvo o tom, ako bol bezdomovcom. Prišiel do Hrádku, medzi svojich, do obce, kde dlhé roky žil a povedal: „Možno ste ma videli vychádzať z herní, možno ste ma videli spať na lavičke, alebo ste ma stretli pripitého ako som sa potuloval. Viete, kto som, ale chcem vám povedať, že som našiel Ježiša, teraz žijem s ním a môj život je úplne premenený.“ Vo svedectve ďalej povedal jednu silnú myšlienku, a to, že on celý život veril, že Boh je, no nemal s ním skúsenosť. Keď sa obrátil a začal žiť s Bohom, zmenil svoj život a teraz už nielenže verí v Boha, ale s ním žije. Takto by sme aj my mali nazeráť. Nielen sa dívať na kríž, na Ježiša, ktorý je zmŕtvychvstalý, ale toto víťazstvo aj žiť i v svojom vnútri. Kríž nás privádza do života s Bohom. Nestačí len žiť v kresťanských zvykoch, pretože tie nepremenia náš život, ale skúsme vstúpiť do vzťahu so zmŕtvychvstalým Kristom.

Teda previazanosť s ukrižovaným a zmŕtvychvstalým Kristom v osobnom živote?

Myslím si, že medzi pohľadom na kríž, ukrižovaným Ježišom a zmŕtvychvstaním je úplné prepojenie. Preto neostávajme len pri tom, že vidíme kríž a mŕtveho Krista, ale vedzme, že toto je trón a obetný priestor, kde za nás Baránok položil život. Poďme ďalej a pochopme, že hoci je kríž oltár, Baránok na ňom nezostal. Ježiš vstal z mŕtvych. Nie je v hrobe, ale žije pre nás a s nami. Nasledovanie zmŕtvychvstalého Ježiša a vzťah s ním nás má posúvať.

Ján Buc „Prečo ľudia veria“

PRÍBEH FATIMY

V turínskej štvrti Aurora je život tých druhých dôležitejší než strach. Aj keď je „tou druhou“ žena zmietaná horúčkou, ktorá sa v slzách tacká po ulici a za ruky vedie svoje deti. Stadiaľ, kde bývala, ju vyhodili na ulicu hneď, keď sa u nej objavili príznaky typické pre covid-19.

V piatok večer okolo siedmej vošla do Azizovho podniku. Na ulici bolo chladno. „Pomôžte môjmu synovi, ak nedostane životne dôležité lieky, zomrie, a ja už mám len dve tabletky,“ oslovila jedného z obchodníkov.

Bol to práve Aziz, ktorý rozbehol vlnu pomoci tejto žene.

Vypočul ju, potom zavolať 112. Prišli policajti a zavolali záchranku. O pár hodín bola štyridsaťpäťročná Fatima (meno je zmenené) v rukách lekárov Nemocnice Maria Vittoria. O dva dni neskôr testy na korona-vírus ukázali, že nie je pozitívna. Deti, sedemročné dievčatko a trinásťročný chlapec, sa dostali do bezpečia chránenej komunity. Teraz všetci držia palce tejto odvážnej mame, ktorá pred nejakým časom sama opustila Maroko a vydala sa hľadať lekársku pomoc pre svojho vážne chorého syna do Talianska.

Na cestu odvahy sa Fatima vydala vo februári. Lieky, ktoré umožňovali okysličenie mozgu jej syna, sú drahé. A v Severnej Afrike ich nebolo možné zohnať.

Fatima nemala inú možnosť. Odcestovala sama, bez toho, aby vedela jediné slovo po taliansky. Vybrala si práve túto krajinu, lebo jej povedali, že v Turíne sú dobré nemocnice. Cez Španielsko sa 14. februára dostala do Turína. Pri Porta Palazzo stretla krajanu, ktorá ju ubytovala na mesiac. Keď však minulý piatok dostala teplotu, domáca ju vyhnala, lebo sa bála nákazy.

Plačúca Fatima kráčala po uliciach. Tam si ju všimol obchodník Giulio. Upozornil na ňu Aziza, majiteľa cestovnej kancelárie. „Uvidel som ich a pomyslel som si, že takto nemôžu zostať, v zime na ulici,“ vyrozprával majiteľ. Opakoval: „Urobil som len svoju povinnosť. Tak mi kázalo srdce. Nepíšte o mojom podniku, nechcem reklamu, urobil som len, čo sa dalo.“ Aziz vzal mamu a deti dnu a ponúkol im jedlo.

Zamestnanci radnice ich rýchlo našli a zobrali do centrály. Policajti identifikovali všetkých troch a pochopili, čo potrebujú. O dve hodiny našli komunitu ochotnú prijať rodinu. Lekár zo záchranky sa postaral o Fatimu. Previezol ju sanitke do nemocnice, zatiaľ čo deti už boli v bezpečí.

„Ste v dobrých rukách,“ povedal Aziz Fatime, než nastúpila do sanitky, „chvalabohu, že ste prišli do Talianska.“

*Jestvujú
„mestá ľudí“ a
„Božie mestá“.*

Bruno Ferrero „Posledný list“

SILA V SLABOSTI

Je dobré pociťiť svoju slabosť, aby sme potrebovali milosrdenstvo.

Sv. Mária Eugénia od Ježiša

Všetci asi podvedome túžime po opaku: aby sme nemuseli pociťovať svoju slabosť ani neboli odkázaní na milosrdenstvo. Možno preto, že poznáme milosrdenstvo v jeho deformovanej podobe. Také, čo spôsobuje bolesť, lebo pokoruje, dáva najavo svoju prevahu a zvyrazňuje našu nedostatočnosť.

Božie milosrdenstvo však človeka nepokoruje, práve naopak: vracia mu ľudskú dôstojnosť, prameniaku z vedomia, že je hoden lásky, lásky samého Boha. (A to nie je zas taká maličkosť.)

Kirk Kilgour, jeden z našich slávnych súčasníkov, prešiel ťažkou školou slabosti, a pritom vydáva svedectvo o nesmiernom bohatstve, ktoré tým získal. V čase, keď bol jedným z najlepších amerických basketbalistov, pri tréningu sa nešťastne zranil a doživotne sa ocitol na invalidnom vozíčku.

Neskôr napísal:

**ŽIADAL SOM BOHA, ABY MA UROBIL SILNÝM,
ABY SOM MOHOL VYKONAŤ VEĽKOLEPÉ DIEĽA,
A ON MA UROBIL SLABÝM,
ABY MI UCHOVAL POKORU.**

(...)

**ŽIADAL SOM HO O MOC,
ABY MA ĽUDIA POTREBOVALI,
A ON MI DAL POKORENIE,
ABY SOM JA POTREBOVAL ICH.**

(...)

Najsilnejší je paradoxný záver Kirkovej básne. Vyhlasuje, že nedostal nič z toho, o čo žiadal, vlastne len pravý opak všetkých svojich modlitieb. Z jeho rozprávania však nakoniec nečakane vytryskne jasavá modlitba chvály:

**BUĎ POCHVÁLENÝ, MÔJ PANE!
ZO VŠETKÝCH ĽUDÍ NIK
NEVLASTNÍ VIAC AKO JA!**

Kateřina Lachmanová „O milosrdenstve“

www.fara.sk/vistuk/

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku